

§ 8. Do przeprowadzenia czynności przeszukania stosuje się odpowiednio przepisy art. 222—224 oraz art. 228 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.¹⁾).

§ 9. 1. Funkcjonariusz lub żołnierz dokonujący przeszukania lub zajęcia dokumentuje te czynności protokołem sporządzonym niezwłocznie po ich zakończeniu, w którym podaje:

- 1) swoje imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz dane innych osób uczestniczących w przeszukaniu lub zajęciu;
- 2) oznaczenie sprawy, z którą przeszukanie lub zajęcie ma związek;
- 3) miejsce przeszukania lub zajęcia;
- 4) dokładną godzinę rozpoczęcia i zakończenia czynności przeszukania lub zajęcia;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188 oraz z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626 i Nr 93, poz. 889.

- 5) przebieg czynności przeszukania lub zajęcia oraz oświadczenia i wnioski jej uczestników;
- 6) dokładną listę zajętych przedmiotów i, w miarę potrzeby, ich opis;
- 7) wskazanie nakazu kierownika właściwej jednostki organizacyjnej właściwego organu wraz z pisemną zgodą tego organu, a w przypadku gdy zgoda nie została wydana, wzmiankę o poinformowaniu osoby, wobec której dokonano czynności przeszukania lub zajęcia, że otrzyma ona pisemne zatwierdzenie wydane przez właściwy organ;
- 8) w miarę potrzeby, inne okoliczności dotyczące przebiegu przeszukania lub zajęcia.

2. Protokół podpisuje funkcjonariusz lub żołnierz dokonujący czynności, o których mowa w § 1 pkt 1, oraz osoba, wobec której dokonano tych czynności. Odmowę podpisania protokołu przez osobę, wobec której dokonano tych czynności, lub brak jej podpisu wynikający z innych przyczyn funkcjonariusz lub żołnierz zaznacza w protokole.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

2220

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 24 września 2004 r.

w sprawie wyposażenia lokalu przeznaczonego do wykonywania działalności kantorowej oraz sposobu prowadzenia ewidencji i wydawania dowodów kupna i sprzedaży wartości dewizowych

Na podstawie art. 17d ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 141, poz. 1178, z 2003 r. Nr 228, poz. 2260 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 173, poz. 1808) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) niezbędne wyposażenie lokalu przeznaczonego do wykonywania działalności kantorowej;
- 2) sposób prowadzenia ewidencji i wydawania dowodów kupna i sprzedaży wartości dewizowych.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

§ 2. 1. Lokal, w którym ma być prowadzona działalność kantorowa, zwany dalej „kantorem”, powinien spełniać warunki techniczne i organizacyjne niezbędne do bezpiecznego i prawidłowego wykonywania czynności kupna i sprzedaży wartości dewizowych.

2. Kantor należy wyposażyć w:

- 1) umieszczoną na zewnątrz, w widocznym miejscu, nazwę „kantor”, ze wskazaniem adresu oraz dni i godzin prowadzenia działalności kantorowej;
- 2) tablicę informacyjną przedstawiającą:
 - a) wykaz skupowanych i sprzedawanych wartości dewizowych oraz aktualne ceny (kursy) ich kupna i sprzedaży,
 - b) informację o wydawaniu dowodów kupna i sprzedaży wartości dewizowych, na okaziciela lub imiennych,

- c) informację, że wartość kupna lub sprzedaży zagranicznych środków płatniczych nie może przekroczyć w ramach jednej umowy równowartości 20 000 euro;
- 3) rejestry kupowanych i sprzedawanych wartości dewizowych;
- 4) formularze druków wystawianych na dowód kupna i sprzedaży wartości dewizowych, zawierające dane określone w § 4 ust. 1, lub odpowiedni program komputerowy umożliwiający ich wydruk;
- 5) pieczętkę z nazwą i adresem kantoru oraz pieczętki imienne kasjerów;
- 6) oryginalny, wydawany przez Narodowy Bank Polski, zaktualizowany album zagranicznych znaków pieniężnych, jeżeli przedmiotem działalności kantorowej jest kupno i sprzedaż walut obcych lub pośrednictwo w ich kupnie i sprzedaży.

3. W kantorze należy zapewnić ekspozycję bieżących komunikatów Narodowego Banku Polskiego zawierających informacje o walutach będących przedmiotem obrotu.

§ 3. 1. Ewidencja, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. — Prawo dewizowe, zwanej dalej „ustawą”, obejmuje wszelkie transakcje i operacje powodujące zmianę stanu wartości dewizowych i waluty polskiej, w tym:

- 1) transakcje rozliczane w kantorze;
- 2) transakcje rozliczane za pośrednictwem rachunków bankowych;
- 3) transakcje rozliczane w części w kantorze i w części za pośrednictwem rachunków bankowych;
- 4) operacje przemieszczania wartości dewizowych lub waluty polskiej między kasą a rachunkami bankowymi.

2. W ewidencji, o której mowa w ust. 1, ujmuje się:

- 1) kolejny numer transakcji lub operacji;
- 2) datę zawarcia i datę realizacji transakcji lub datę przeprowadzenia operacji;
- 3) określenie rodzaju transakcji lub operacji: kupno, sprzedaż, zasilenie kasy z rachunku bankowego, odprowadzenie z kasy na rachunek bankowy;
- 4) sposób rozliczenia transakcji: wpłata do kasy, wypłata z kasy, wpłata na rachunek bankowy, wypłata z rachunku bankowego, rozliczenie za pośrednictwem rachunków bankowych;
- 5) nazwę i ilość wartości dewizowych lub waluty polskiej będących przedmiotem transakcji lub operacji;
- 6) kurs waluty i równowartość transakcji w walucie polskiej;

- 7) cenę jednostkową oraz wartość w walucie polskiej w przypadku transakcji kupna i sprzedaży złota dewizowego lub platyny dewizowej.

3. Jeżeli jedna transakcja jest rozliczana w więcej niż jeden sposób, każde rozliczenie należy potraktować i ująć w ewidencji jako oddzielną transakcję.

4. Wpis do ewidencji powinien być dokonany niezwłocznie po zawarciu transakcji lub przeprowadzeniu operacji, a jeżeli transakcja jest realizowana w innym terminie niż termin jej zawarcia, wpis uzupełnia się o datę realizacji transakcji niezwłocznie po jej zrealizowaniu.

5. Przedsiębiorca, prowadząc ewidencję w sposób określony w ust. 1—4, obowiązany jest zapewnić w każdym momencie możliwość ustalenia aktualnego stanu kasy w poszczególnych wartościach dewizowych i w walucie polskiej.

§ 4. 1. W przypadku obrotu walutą obcą dowody kupna i sprzedaży, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3 ustawy, powinny zawierać:

- 1) kolejny numer dowodu;
- 2) imię i nazwisko osoby fizycznej lub nazwę (firmę) przedsiębiorcy lub innego podmiotu dokonującego transakcji;
- 3) miejsce zamieszkania i adres osoby fizycznej lub siedzibę i adres przedsiębiorcy lub innego podmiotu dokonującego transakcji;
- 4) cechy dokumentu tożsamości osoby dokonującej transakcji;
- 5) nazwę lub symbol oraz kwotę sprzedanych lub skupionych walut obcych;
- 6) kurs waluty i równowartość transakcji w walucie polskiej;
- 7) pieczętkę z oznaczeniem kantoru;
- 8) datę zawarcia transakcji i wystawienia dowodu;
- 9) pieczętkę imienną i podpis kasjera.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do dowodów kupna i sprzedaży wydawanych w przypadku obrotu dewizami.

3. W przypadku obrotu złotem dewizowym lub platyną dewizową dowód ich kupna lub sprzedaży powinien zawierać oznaczenie postaci i ilości złota dewizowego lub platyny dewizowej, jednostkową cenę i wartość transakcji w walucie polskiej oraz oznaczenia określone w ust. 1 pkt 1—4 oraz pkt 7—9.

4. Jeżeli dowód kupna lub sprzedaży ma być wystawiony na okaziciela, nie zamieszcza się w nim danych określonych w ust. 1 pkt 2—4.

§ 5. Przepisów § 4 nie stosuje się, jeżeli w związku z transakcjami kupna i sprzedaży wartości dewizo-

wych są sporządzane pisemne umowy potwierdzające ich zawarcie lub są sporządzane inne dokumenty stanowiące zgodnie z przepisami o rachunkowości lub przepisami podatkowymi dowody ich zawarcia.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 września 2002 r. w sprawie warunków technicznych i organizacyjnych prowadzenia działalności kantorowej, szczegółowego sposobu prowadzenia

ewidencji i wydawania dowodów kupna i sprzedaży wartości dewizowych oraz wzoru wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności kantorowej (Dz. U. Nr 154, poz. 1274).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *E. Suchocka-Roguska*

2221

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 26 września 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzajów towarów, których objęcie procedurą celną z zastosowaniem procedury uproszczonej zależy od spełnienia dodatkowych warunków, oraz towarów wyłączonych spod tej procedury

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie rodzajów towarów, których objęcie procedurą celną z zastosowaniem procedury uproszczonej zależy od spełnienia dodatkowych warunków, oraz towarów wyłączonych spod tej procedury (Dz. U. Nr 97, poz. 972) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 uchyla się pkt 3;

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Procedury uproszczonej, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. c Wspólnotowego Kodeksu Celnego, nie stosuje się przy objęciu procedurą wywozu, uszlachetniania biernego oraz przeznaczeniem celnym powrotnego wywozu towarów:

- 1) które wymagają oznaczenia znakami akcyzy;
- 2) co do których złożono wnioski o refundację eksportową;
- 3) objętych załącznikiem I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, jeśli ich wywóz jest uzależniony od przedstawienia pozwolenia;
- 4) które są towarami strategicznymi.”;

3) w § 6 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) objęte załącznikiem I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, jeśli ich przywóz jest uzależniony od przedstawienia pozwolenia;”;

4) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Procedury uproszczonej, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. c Wspólnotowego Kodeksu Celnego, nie stosuje się przy objęciu procedurą dopuszczenia do obrotu, uszlachetniania czynnego, przetwarzania pod kontrolą celną, odprawy czasowej towarów, które:

1) są wyrobami akcyzowymi, dla których została określona stawka podatku akcyzowego, z wyłączeniem:

- a) nowych samochodów osobowych dostarczanych bezpośrednio od producenta,
- b) towarów transportowanych rurociągami, gazociągami i liniami energetycznymi;

2) są towarami strategicznymi;

3) są objęte karnetem ATA;

4) są objęte załącznikiem I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, jeśli ich przywóz jest uzależniony od przedstawienia pozwolenia;

5) są przywożone w ramach kontyngentu taryfowego wykorzystywanego zgodnie z porządkiem chronologicznym przyjmowania zgłoszeń celnych;

6) korzystają ze zwolnienia z należności celnych przywozowych na podstawie art. 2—26,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).